

Бележка за автора

Момо Капор е роден в Сараево през 1937 година. С малки прекъсвания, от деветгодишна възраст живее в Белград. Дипломира се по живопис (1961 г.) в белградската Академия за изобразително изкуство в класа на професор Нелко Гвозденович. Известен е на югославската читателска аудитория като автор на тридесетина книги – романи, кратки разкази, пътеписи и художествени монографии, както и на приблизително същия брой произведения, изпълнени в театрите, по радиото и телевизията. Книгите му години наред са в списъците на югославските бестселъри.

Литературните критици и теоретици го считат за един от родоначалниците на “джинс-прозата” у нас, изтъквайки неговото майсторство в овладяване на кратките литературни форми.

Между другото, той е автор на романите “Фолиранти”, “Провинциалист”, “Ада”, “Зое”, “Уна”, “От седем до три”, “Книга за оплаквания”, “Зеленото сукно на Монтенегро”, както и на двутомната хроника “Бележките на една Ана” и “Хей, не съм ти разправяла за това!” Неговите разкази и новели са събрани в множество сборници: “И други разкази”, “Лански снегове”, “101 разказа”, “Тя”, “Off разкази”, “Най-хубавите години и други разкази”, а пътеписите му са публикувани в книгата “Скитам и разказвам”.

“Ало, Белград” е заключителната част на трилогията документални разкази за белградчани, техния град и живот в него, в която влизат още и книгите “Изток – Запад” и “011”, публикувани в едноименната рубрика на страниците на вестник “Политика”.

В христоматията “Сантиментално възпитание”, освен изчерпателната студия за книгите, които променяха неговото поколение, публикува и сто откъса от тези произведения и сто кратки есета за тях.

Книгата му за деца и възрастни “Саня”, която е под формата на поетична книжка с картинки, днес се счита за своеобразна култова книга за млади. Подобна е и книгата “Леро – царят на

пеперудките”, писана и рисувана повест за бедно херцеговско момче, което в Белград става прочут майстор в изработването на папийонки.

В книгата “Сто седмици блокада” (1994), авторът публикува хроника на блокадата, под която се оказва неговата страна.

“Спомените на един рисувач” представляват комбинация от мемоарна проза, документален роман и художествена есеистика.

Момо Капор е и автор на голям брой документални филми и телевизионни предавания, а по негови сценарии са снимани и няколко пълнометражни игрални филма. Неговите романи “Уна” и “Книга за оплаквания (Досието Шломович)” са екранизирани; първият – под същото заглавие, а вторият – като “Дарител”.

Илюстрирал е голям брой свои и чужди книги, а е правил изложби, освен в страната, и в галерии в Ню Йорк, Бостън, Женева, Брюксел.

Превеждан е на френски, немски, полски, чешки, унгарски и шведски.

Сборникът разкази “Смъртта не боли” се роди по време на военните събития в Босна, Херцеговина и Краина, където беше военен репортер, а романът “Хубав ден за умирање” е писан през време на седемдесет и осемте дена бомбардиране на Белград.

“Сараевската трилогия”, съставена от романите “Пазителят на адреса”, “Последният полет за Сараево” и “Хроника на изгубения град” е писана почти тридесет години, времето, през което на нейния автор е била отнета възможността да види родния си град, от който пристигнал в Белград като деветгодишно момче. Тази трилогия обхваща времето от младостта на писателя до художественото му съзряване (“Пазителят на адреса”), периода на последната война (“Последният полет за Сараево”) и накрая – окончателното загубване на този красив и мъгловит котловинен град, чиито мириси, лица и места се преплитат във всеобщото изгнаничество, в “Хроника на изгубения град”.